EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 11.11.2026.
COM(2026) 1110 final

2026/0357 (COD)

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni direktiva 2011/83/EU i 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu pojednostavnjenja određenih pravila o zaštiti potrošača

{SEC(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1101 final} - {SWD(2026) 1102 final}

(Tekst značajan za EGP)

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Digitalno doba iz temelja je promijenilo potrošačev doživljaj kupnje i donijelo brži, praktičniji i bolji pristup sve većem rasponu robe i usluga. Istodobno su se pojavili novi i sofisticiraniji načini utjecanja na odluke potrošača. Uz neosporne koristi kad je riječ o izboru i učinkovitosti, opsežno korištenje digitalnih tehnologija omogućuje da i stare i nove nepoštene poslovne prakse utječu na potrošače u širim razmjerima, čime se pogoršavaju rizici za njihove gospodarske interese, kao i za njihovu mentalnu i fizičku dobrobit.

U okviru provjere primjerenosti prava EU-a o zaštiti potrošača u pogledu pravednosti u digitalnoj domeni[1] u razdoblju 2017. – 2023. ocijenjene su Direktiva 2005/29/EZ o nepoštenoj poslovnoj praksi[2], Direktiva 2011/83/EU o pravima potrošača[3] i Direktiva 93/13/EEZ o nepoštenim ugovornim odredbama[4]. Zaključeno je da su te tri direktive i dalje relevantne i potrebne kako bi se zajamčila visoka razina zaštite potrošača na internetu i djelotvorno funkcioniranje jedinstvenog digitalnog tržišta. Međutim, utvrđeno je i više štetnih i sve problematičnijih praksi s kojima se potrošači suočavaju na internetu, od obmanjujućeg dizajna sučelja, zavaravajućeg internetskog oglašavanja cijena i zamki povezanih s pretplatama do manipulativnih poslovnih praksi utemeljenih na podacima. Provjera primjerenosti ukazala je i na nedostatke i pravnu nesigurnost u zakonodavstvu o zaštiti potrošača koji znatno utječu i na potrošače i na poduzeća. Naposljetku, utvrđeno je da postoji određeni ograničeni potencijal za pojednostavnjenje i smanjenje opterećenja, posebno kad je riječ o pitanjima uređenima Direktivom 2011/83/EU.

U skladu s Kompasom konkurentnosti, pojednostavnjenje i smanjenje opterećenja jedan su od glavnih ciljeva Komisije. Povjerenik McGrath održao je 15. srpnja 2025. dijalog o provedbi čija je tema bila pojednostavnjenje prava o zaštiti potrošača u digitalnom okruženju[5]. Potvrđeno je da opterećenje za poduzeća koje proizlazi iz horizontalnog prava EU-a o zaštiti potrošača nije veliko (npr. ne postoje obveze izvješćivanja), ali ima prostora za ciljano pojednostavnjenje. U svojim zaključcima o Agendi za potrošače do 2030. Vijeće je pozdravilo cilj pojednostavnjenja pravila za poduzeća i naglasilo da bi trebalo izbjegavati nepotrebnu novu birokraciju[6].

Ovaj Prijedlog odgovara na utvrđene potrebe za pojednostavnjenjem i smanjenjem opterećenja. Mora se tumačiti u vezi s Prijedlogom akta o digitalnoj pravednosti.

Ovaj je Prijedlog dio Programa za primjerenost i učinkovitost propisa (REFIT) i doprinosi pojednostavnjenju, a posebna pozornost posvećuje se MSP-ovima. Očekuje se da će mjere za smanjenje opterećenja iz ove inicijative dovesti do ukupnih ušteda.

---

1 Radni dokument službi Komisije, Provjera primjerenosti prava EU-a o zaštiti potrošača u pogledu pravednosti u digitalnoj domeni, SWD(2024) 230 final, 3.10.2024.

2 Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu (SL L 149, 11.6.2005., str. 22.).

3 Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača (SL L 304, 22.11.2011., str. 64.).

4 Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima (SL L 95, 21.4.1993., str. 29.).

5 Europska komisija, Dijalog o provedbi u području zaštite potrošača u digitalnom okruženju s povjerenikom Michaelom McGrathom, 2025.

6 Zaključci Vijeća o Agendi za potrošače do 2030., 26. veljače 2026.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Ovaj je Prijedlog u skladu s drugim prioritetima EU-a i prioritetima Komisije u području zaštite potrošača. Direktiva 2011/83/EU o pravima potrošača izmijenit će se kako bi se smanjilo administrativno opterećenje za trgovce koji posluju na unutarnjem tržištu, a da se pritom ne ugrozi opći cilj EU-a da se zajamči visoka razina zaštite potrošača.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Prijedlog je u skladu i s postojećim digitalnim pravilima, uključujući Akt o digitalnim uslugama, Akt o digitalnim tržištima, Akt o umjetnoj inteligenciji, Opću uredbu o zaštiti podataka i tekuće inicijative, kao što su Digitalni omnibus i revizija Direktive o audiovizualnim medijskim uslugama. Nastoji se postići i usklađenost s Komisijinim prijedlogom Uredbe EU KIDS ACT.

Komplementarna primjena digitalnih pravila i instrumenata potrošačkog prava osigurava sveobuhvatnu i djelotvornu zaštitu potrošača[7]. Može doprinijeti učinkovitoj provedbi kad se nadležna tijela koordiniraju radi primjene najprikladnijeg pravnog lijeka[8].

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Ovaj se Prijedlog temelji na članku 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Člankom 114. UFEU-a predviđa se usklađivanje zakonodavstava i EU se obvezuje na visoku razinu zaštite potrošača kako bi se osiguralo funkcioniranje unutarnjeg tržišta kako je predviđeno člankom 26. UFEU-a. U članku 169. UFEU-a i Povelji o temeljnim pravima (članak 38.) podsjeća se na cilj visoke razine zaštite potrošača, pri čemu se članak 169. UFEU-a posebno odnosi na zaštitu zdravlja, sigurnosti i ekonomskih interesa potrošača.

Članak 114. UFEU-a odgovarajuća je pravna osnova. Cilj je Prijedloga smanjiti prepreke prekograničnoj isporuci robe i usluga na digitalnim tržištima tako što će se pojednostavniti posebna pravila iz Direktive 2011/83/EU kako bi se smanjilo administrativno opterećenje za poduzeća i poboljšala pravna sigurnost za poduzeća i potrošače. Ovo područje politike u podijeljenoj je nadležnosti u skladu s člankom 4. stavkom 2. točkama (a) i (f) UFEU-a. Stoga se primjenjuje načelo supsidijarnosti, a Prijedlog podliježe mehanizmu kontrole poštovanja načela supsidijarnosti u skladu s Protokolom br. 2.

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Pitanja zaštite potrošača, posebno u digitalnoj sferi, suštinski su prekogranična i sustavna, a proizlaze iz digitalnih tržišta koja djeluju u cijelom EU-u. Gotovo polovina ispitanika u anketi provedenoj među poduzećima za potrebe procjene učinka inicijative (48 %; 592 od 1232) složila se ili se u potpunosti složila da nepostojanje usklađenih pravila EU-a ograničava prilagodljivost u državama članicama, a više od polovine (tj. 52 %; 645 od 1235) potvrdilo je da razlike u nacionalnoj provedbi prava EU-a ometaju prekograničnu trgovinu.

---

[7] Komplementarna primjena Akta o digitalnim uslugama i prava o zaštiti potrošača vidljiva je, na primjer, iz usporednih mjera Komisije i mreže za suradnju u zaštiti potrošača u vezi s internetskim platformama za trgovanje Temu i Shein. U tim se postupcima mreža za suradnju u zaštiti potrošača bavi pitanjima zaštite potrošača kao što su lažni popusti, prodaja pod pritiskom, prisilna igrifikacija, nepotpune i obmanjujuće informacije o zakonskim pravima potrošača, lažne recenzije i skriveni podaci za kontakt.

[8] Vidjeti npr. Reyna, A., *Interdisciplinary enforcement in competition and data protection law* (2025.).

Postoji velika dodana vrijednost djelovanja na razini EU-a. Rezultati ciljanih anketa provedenih u okviru provjere primjerenosti pokazali su da postoji konsenzus o dodanoj vrijednosti usklađenih pravila EU-a u digitalnom području za trgovce i potrošače u cijelom EU-u. Na temelju mjera pojednostavnjenja predloženih u ovoj Direktivi smanjit će se administrativno opterećenje za poduzeća, uključujući MSP-ove.

- **Proporcionalnost**

Prijedlog ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje njegovih ciljeva. Kako je opisano u odjeljku 6. izvješća o procjeni učinka, opcije politike i posebne mjere pojednostavnjenja ocijenjene su uzimajući u obzir i očekivanu proporcionalnost uključenih mjera. Te su mjere najmanje intruzivna opcija kojom se može postići željeni cilj i stoga su proporcionalne, kako je objašnjeno u odjeljcima 7.2. i 7.4. izvješća o procjeni učinka.

- **Odabir instrumenta**

Prijedlog izmjene direktiva 2011/83/EU i 2002/58/EZ u obliku je direktive.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- **Ex post evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

U okviru provjere primjerenosti prava EU-a o zaštiti potrošača u pogledu pravednosti u digitalnoj domeni ocijenjene su direktive 2005/29/EZ, 2011/83/EU i 93/13/EEZ u odnosu na pet kriterija za bolju regulativu u razdoblju 2017. – 2023. Zaključci se mogu sažeti na sljedeći način:

– djelotvornost: direktive su samo djelomično djelotvorne jer su pritužbe potrošača i šteta za potrošače i dalje visoke, pravna nesigurnost i pravni nedostaci i dalje su prisutni i postoji rizik od regulatorne rascjepkanosti i nedovoljne provedbe,

– usklađenost: postoji dosljedna unutarnja usklađenost i ima pozitivan uzajamni utjecaj, dok se vanjska usklađenost općenito postiže komplementarnošću s drugim zakonodavstvom EU-a,

– učinkovitost: također je pozitivno ocijenjena, ali uz ograničenja jer su troškovi i koristi uravnoteženi na društvenoj razini, a troškovi usklađivanja ne smatraju se visokima, uz znatne koristi za potrošače, trgovce i nadležna tijela te posebna područja s potencijalom za pojednostavnjenje (npr. obveze informiranja, pravo odustajanja),

– dodana vrijednost EU-a: pravnim okvirom EU-a postižu se umjereno ili znatno bolji rezultati nego što bi se to moglo postići pojedinačnim djelovanjem država članica,

– relevantnost: pozitivno ocijenjena, ali uz ograničenja; ciljevi su i dalje vrlo relevantni i postoji korist od tehnološki neutralnog okvira sigurnosne mreže. Različita tehnološka i tržišna kretanja utjecat će na svrsishodnost i očekuje se da će u budućnosti taj utjecaj biti brži (npr. sve veća upotreba umjetne inteligencije, automatizacija, personalizacija). Primjena drugog zakonodavstva EU-a utjecat će na relevantnost.

- **Savjetovanja s dionicima**

U skladu sa smjernicama za bolju regulativu provedena su opsežna savjetovanja kako bi se osiguralo široko sudjelovanje dionika.

Aktivnosti savjetovanja obuhvaćale su:

– javno savjetovanje koje je bilo otvoreno od 17. srpnja 2025. do 24. listopada 2025.,
– poziv na očitovanje objavljen na portalu „Iznesite svoje mišljenje” koji se provodio usporedno s javnim savjetovanjem,
– kvantitativno istraživanje među poduzećima,
– kvantitativno istraživanje među potrošačima (u dobi od 15 i više godina),
– kvantitativno istraživanje među djecom (u dobi od 7 do 14 godina),
– niz bihevioralnih eksperimenata među potrošačima (u dobi od 15 i više godina),
– niz bihevioralnih eksperimenata s maloljetnicima (u dobi od 12 do 17 godina),
– kvalitativno istraživanje (rasprave fokusnih skupina) među maloljetnicima (u dobi od 12 do 17 godina),
– tri ciljane ankete među dionicima u kojima su sudjelovali:
  - poslovna udruženja,
  - udruge potrošača,
  - javna tijela,
– ciljane razgovore s predstavnicima poduzeća, poslovnih udruženja, uključujući predstavnike MSP-ova, udruga potrošača, organizacija civilnog društva, uključujući organizacije koje predstavljaju djecu, mlade i druge ranjive skupine, kao i s akademskom zajednicom,
– okrugle stolove s ključnim dionicima o određenim temama,
– savjetovanje s maloljetnicima putem Platforme EU-a za sudjelovanje djece,
– dijalog o provedbi s povjerenikom McGrathom o zaštiti potrošača u digitalnom okruženju održan 15. srpnja 2025.,
– dijalog o politikama za mlade na temu Akta o digitalnoj pravednosti održan 17. i 18. lipnja 2026.,
– pretraživanje relevantne akademske literature, članaka, dokumenata o politikama i internetskih resursa.

U obzir su uzete i preporuke supredsjedatelja Posebnog odbora za sigurnost djece na internetu objavljene 13. srpnja 2026.

Sažeto izvješće o savjetovanju s dionicima dio je Priloga 2. procjeni učinka. Sažeto činjenično izvješće o javnom savjetovanju objavljeno je 19. prosinca 2025.[9]

Povratne informacije iz savjetovanja pokazale su da su dionici na strani potrošača bili skeptični oko toga mogu li se mjere pojednostavnjenja obuhvaćene ovim Prijedlogom provesti bez smanjenja zaštite potrošača, dok su se dionici na strani poduzeća zalagali za još drastičnije pojednostavnjenje.

• **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Komisija se oslonila na vanjsku evaluacijsku studiju uz provjeru primjerenosti, vanjsku studiju za potrebe Akta o digitalnoj pravednosti, ankete među tijelima, bihevioralna

[9] Javno savjetovanje o Aktu o digitalnoj pravednosti – sažeto činjenično izvješće, prosinac 2025.

istraživanja, Pregled potrošačkih uvjeta, rad Zajedničkog istraživačkog centra i neovisnu akademsku literaturu. Popratne studije navedene su u prilozima izvješću o procjeni učinka.

- **Procjena učinka**

Najpoželjnija opcija provodi se ovim Prijedlogom direktive i Prijedlogom akta o digitalnoj pravednosti. Za oba prijedloga provedena je procjena učinka, o kojoj je Odbor za nadzor regulative 3. srpnja 2026. izdao pozitivno mišljenje sa zadrškama. Primjedbe Odbora za nadzor regulative uzete su u obzir u završnom izvješću o procjeni učinka.

Ovim Prijedlogom direktive provode se mjere pojednostavnjenja iz odjeljka „6.7. Pojednostavnjenje" izvješća o procjeni učinka: (i) trgovci ne moraju pružiti obvezne predugovorne informacije o pravu odustajanja od ugovora o digitalnom sadržaju na internetu ako se to pravo ne primjenjuje jer potrošač izričito pristaje na izravan pristup digitalnom sadržaju na internetu, (ii) kad je riječ o pretplatama na sadržaj digitalnih medija (audiosadržaj i videosadržaj), trenutačno 14-dnevno razdoblje za odustajanje zamjenjuje se pravom na otkazivanje ugovora u prvih mjesec dana, pod uvjetom da se za taj mjesec plati puna pretplata (umjesto da se za svakog potrošača izračuna vrijednost usluga pruženih do odustajanja) i (iii) obveze informiranja smanjene su za ponovljene kupnje male vrijednosti unutar aplikacije.

Prijedlog uključuje i mjere za uklanjanje zahtjeva koji se preklapaju i osiguravanje dosljednosti s drugim zakonodavstvom Unije: (i) uklanjanje članka 16.e Direktive 2011/83/EU o tamnim obrascima u ugovorima na daljinu za financijske usluge jer se to pitanje rješava horizontalno u Prijedlogu akta o digitalnoj pravednosti, (ii) uklanjanje posebnih obveza informiranja potrošača iz Direktive 2011/83/EU koje se odnose na značajke koje trgovci dobrovoljno predlažu i koje su obuhvaćene drugim zakonodavstvom Unije, (iii) uklanjanje regulatorne mogućnosti za države članice iz Direktive 2011/83/EU u pogledu internetskih platformi za trgovanje kako bi se osigurala dosljednost s digitalnim pravilima EU-a i (iv) izmjenu članka 13. Direktive 2002/58/EZ o privatnosti i elektroničkim komunikacijama u pogledu neželjenih komercijalnih poruka kako bi se isključila njegova primjena na komunikacije između poduzeća i potrošača jer će one biti uređene Aktom o digitalnoj pravednosti.

Općenito, ova će inicijativa pozitivno doprinijeti REFIT-u. Iako nije bilo moguće kvantificirati uštede u svim slučajevima, očekuje se da će te mjere za smanjenje opterećenja dovesti do ukupnih ušteda u iznosu od 197,5 milijardi EUR u 10 godina.

- **Primjerenost i pojednostavnjenje propisa**

Ovaj Prijedlog i Prijedlog akta o digitalnoj pravednosti inicijative su u okviru REFIT-a. Komponenta pojednostavnjenja obuhvaćena je ovim obrazloženjem, dok su preostale mjere obuhvaćene obrazloženjem Prijedloga akta o digitalnoj pravednosti.

Ti prijedlozi donose jedinstven skup pravila koji bi svim sudionicima na tržištu pružio veću sigurnost. Koristi za potrošače bit će jasniji i neutralniji izbori na internetu, razumljivije cijene i manje poteškoća pri pristupanju, korištenju ili napuštanju digitalnih usluga, čime se gradi povjerenje. Velika poduzeća, s postojećim pravnim kapacitetima i kapacitetima za usklađivanje, trebaju samo prilagoditi standarde dizajna i strategije monetizacije i okrenuti se dugoročnijim modelima koji se temelje na ugledu i smanjuju kratkoročnu fleksibilnost, ali povećavaju predvidljivost i smanjuju rizik od primjene mjera izvršavanja propisa. MSP-ovi bi se u početku mogli suočiti s određenim opterećenjem povezanim s usklađivanjem jer će trebati preoblikovati sučelja, postupke i dokumentaciju zbog mjera uključenih u Prijedlog akta o digitalnoj pravednosti, ali će se opterećenje ujedno smanjiti zahvaljujući mjerama pojednostavnjenja iz ovog Prijedloga. Osim toga, nakon početnih promjena jednostavnije i

transparentnije konkurentno okruženje omogućit će im da se usredotoče na kvalitetu proizvoda i inovacije. Naposljetku, jasnija pravila i alati omogućit će raniju, preventivnu intervenciju tijela za izvršavanje zakonodavstva, veću dosljednost među državama članicama i djelotvornije izvršavanje zakonodavstva.

Prijedlozi su općenito kompatibilni s ciljevima konkurentnosti EU-a. Ne stvaraju sustavne troškove ni inovacijske prepreke i donose jasne neto prednosti za konkurentnost MSP-ova, a istodobno usmjeravaju inovacije i tržišno natjecanje prema održivijoj tržišnoj dinamici utemeljenoj na povjerenju.

Predložene mjere pojednostavnjenja omogućuju uštede periodičnih troškova tako što se uklanjaju suvišne obveze informiranja, pojednostavnjuju ponovljene transakcije i smanjuju fragmentirani ili niskovrijedni zahtjevi za usklađenost, a da se pritom ne ugrožavaju opći ciljevi snažne zaštite potrošača. Iako su te uštede pojedinačno skromne, strukturne su i s vremenom se akumuliraju, posebno za MSP-ove i velika digitalna poduzeća.

Prijedlozi su prilagođeni digitalnim tehnologijama i u skladu su s funkcioniranjem interneta. Njima se mijenja postojeće zakonodavstvo EU-a i uvode nova materijalna pravila za zaštitu potrošača bez obveze prikupljanja, obrade, generiranja, razmjene ili dijeljenja podataka kako bi se postigli njihovi ciljevi. Osim toga, ne zahtijevaju da poduzeća razvijaju ili upotrebljavaju posebne tehnologije i rješenja. Naposljetku, ne nameću razvoj posebnih javnih usluga za čiju bi provedbu bila potrebna digitalna sredstva.

- **Temeljna prava**

Mjere za pojednostavnjenje navedene u ovom Prijedlogu u skladu su s člankom 38. Povelje jer se njima zadržava visoka razina zaštite potrošača. Iako neke mjere uključene u Prijedlog akta o digitalnoj pravednosti mogu ograničiti slobodu poduzetništva (članak 16. Povelje), to nije slučaj s mjerama uključenima u ovaj Prijedlog.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Ta dva prijedloga ne dovode do povećanja ljudskih resursa ili drugih troškova za Komisiju i stoga nemaju utjecaj na proračun. S obzirom na to da Prijedlog nema utjecaj na proračun ni digitalnu dimenziju, nije potrebno dostaviti izvještaj o financijskim i digitalnim aspektima zakonodavnog prijedloga.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Prijedlog ima oblik direktive o izmjeni. Države članice moraju prenijeti Direktivu u roku od 12 mjeseci nakon njezina stupanja na snagu i putem Themisa izvijestiti Komisiju o tom prenošenju. Komisija je spremna pružiti tehničku potporu državama članicama u provedbi Direktive.

Napredak u postizanju ciljeva dva prijedloga pratit će se na temelju niza ključnih pokazatelja (navedenih u izvješću o procjeni učinka). Okvir za praćenje dodatno će se prilagođavati u skladu s konačnim zakonodavnim i provedbenim zahtjevima te vremenskim rasporedom.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

U članku 1. Prijedloga utvrđuju se izmjene Direktive 2011/83/EU.

Mijenjaju se članci 2., 3., 5., 6., 6.a, 8., 9., 11.a, 12., 14., 16., 16.a, 16.e i 29. Direktive 2011/83/EU i Prilog I. toj direktivi.

Konkretno, pojašnjava se da, ako potrošači prije sklapanja ugovora zatraže neposredan pristup digitalnom sadržaju koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka, čime gube pravo odustajanja od ugovora u skladu s iznimkom iz članka 16. prvog stavka točke (m), trgovci nisu obvezni potrošačima pružiti predugovorne informacije o postojanju i uvjetima prava odustajanja.

U slučaju pretplate na audiosadržaj i videosadržaj koja se smatra ugovorom o uslugama, potrošač će moći otkazati ugovor u prvih mjesec dana, uz plaćanje pune prosječne pretplate za jedan mjesec, izračunane na temelju cijelog trajanja ugovora. Tim se pravilom zamjenjuje obveza potrošača da obešteti dobavljača na temelju tržišne vrijednosti usluga pruženih do odustajanja u skladu s važećim pravilima o odustajanju od ugovora o uslugama.

Obveze informiranja na temelju Direktive 2011/83/EU pojednostavnjene su za dodatne mikrotransakcije koje isti trgovac nudi potrošaču u okviru postojećeg ugovora o digitalnim uslugama. Naime, za takve mikrotransakcije trgovci moraju potrošačima pružiti samo bitne informacije o glavnim obilježjima i cijeni bez ponavljanja statičnih informacija, kao što su njihov identitet i podaci za kontakt.

Brišu se obveze informiranja o politici trgovca za rješavanje pritužbi, pomoći potrošaču nakon prodaje, uslugama i komercijalnim jamstvima nakon prodaje, kodeksima ponašanja i pristupu mehanizmima izvansudskog rješavanja reklamacija i obeštećenja ako trgovci takve mogućnosti stavljaju na raspolaganje.

Briše se članak 11.a Direktive 2011/83/EU o funkciji odustajanja jer je premješten u Akt o digitalnoj pravednosti.

Briše se članak 16.e Direktive 2011/83/EU jer se Aktom o digitalnoj pravednosti uvode horizontalna pravila o zavaravajućem dizajnu sučelja koja se primjenjuju i na ugovore o financijskim uslugama sklopljene na daljinu.

Člankom 2. Prijedloga mijenja se članak 13. o neželjenim komercijalnim porukama Direktive 2002/58/EZ kako bi se isključila njegova primjena na komunikacije između poduzeća i potrošača jer će one biti uređene Aktom o digitalnoj pravednosti.

2026/0357 (COD)

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni direktiva 2011/83/EU i 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu pojednostavnjenja određenih pravila o zaštiti potrošača

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora[10],

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

(1) Provjerom primjerenosti prava Unije o zaštiti potrošača u pogledu pravednosti u digitalnoj domeni iz 2024. utvrđen je određeni potencijal za pojednostavnjenje i smanjenje opterećenja u vezi s Direktivom 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća[11].

(2) Direktivom 2011/83/EU od trgovca se zahtijeva da prije sklapanja ugovora na daljinu ili ugovora sklopljenog izvan poslovnih prostorija potrošaču pruži informacije o uvjetima, roku i postupcima u vezi s pravom odustajanja, kao i uzorak obrasca za odustajanje. U slučaju ugovora o isporuci digitalnog sadržaja koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka, potrošač gubi pravo odustajanja ako je izvršavanje počelo i, kad je potrošač ugovorom obvezan na plaćanje, ako je potrošač dao prethodni izričiti pristanak za početak izvršavanja i potvrdu da time gubi pravo odustajanja.

(3) Trebalo bi pojasniti da, ako potrošač da takav pristanak i potvrdu prije sklapanja ugovora, a izvršavanje ugovora započne odmah nakon njegova sklapanja, trgovci ne moraju pružiti predugovorne informacije o pravu odustajanja ni uzorak obrasca za odustajanje.

(4) Pravila o pravu odustajanja iz Direktive 2011/83/EU u pogledu ugovora o uslugama, uključujući ugovore o pružanju digitalnih usluga, potrošačima omogućuju ostvarivanje prava odustajanja i nakon početka izvršavanja ugovora. U takvim slučajevima trgovac ima pravo primiti iznos razmjeran pruženim uslugama prije nego što potrošač ostvari pravo odustajanja, koji se izračunava na temelju ukupne dogovorene cijene. Ta pravila o pravu odustajanja primjenjuju se i na pretplate za pristup audiosadržaju i

[10] SL C , , str. .

[11] Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 304, 22.11.2011., str. 64., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

videosadržaju tijekom određenog razdoblja kad se smatraju ugovorima za digitalne usluge, odnosno kad nude dinamični sadržaj koji nadilazi stabilnu i, ako je primjenjivo, kontinuiranu isporuku određenog digitalnog sadržaja.

(5) Iznos koji potrošač treba platiti izračunava se pojedinačno za svaki slučaj, što stvara dodatno administrativno opterećenje za dobavljača i nesigurnost za potrošače. Stoga bi, kako bi se osigurala pravna sigurnost, pravila o pravu odustajanja iz Direktive 2011/83/EU trebalo izmijeniti za ugovore o digitalnim uslugama koji se sastoje od pretplate na pristup audiosadržaju ili videosadržaju čije izvršavanje počne prije isteka 14-dnevnog razdoblja za odustajanje. Naime, potrošač bi trebao moći odustati u bilo kojem trenutku u roku od mjesec dana od sklapanja ugovora, pod uvjetom da trgovcu plati iznos koji duguje za mjesec dana u slučaju mjesečnih pretplata. Za pretplate dulje od mjesec dana taj bi iznos trebao odgovarati prosječnoj cijeni digitalne usluge za jedan mjesec, izračunanoj na temelju ukupne cijene za cijelo trajanje ugovora, uzimajući u obzir eventualna razdoblja popusta tijekom pretplate. Budući da bi potrošač koji odustane od ugovora platio cijelo jednomjesečno razdoblje ugovora, trgovac bi trebao nastaviti pružati digitalnu uslugu potrošaču do kraja tog razdoblja.

(6) Na digitalnim tržištima došlo je do znatnog povećanja mikrotransakcija za kupnju digitalnog sadržaja koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka, sklopljenih u okviru digitalnih usluga, posebno u kontekstu videoigara. Takav digitalni sadržaj pruža dodatne funkcionalnosti i značajke koje su neodvojivo povezane s digitalnom uslugom koju trgovac već isporučuje potrošaču.

(7) Za takve mikrotransakcije male vrijednosti nepotrebno je i nerazmjerno zahtijevati da trgovci dostavljaju cijeli skup predugovornih informacija utvrđenih u Direktivi 2011/83/EU. Nije potrebno ponavljati informacije o, primjerice, identitetu i podacima za kontakt trgovca, načinima plaćanja i izvršenja ili postojanju općih zakonskih prava prije sklapanja svake mikrotransakcije jer su te informacije već dostavljene u trenutku sklapanja ugovora za odgovarajuću digitalnu uslugu.

(8) Stoga je primjereno izuzeti takve mikrotransakcije male vrijednosti od nekoliko zahtjeva u pogledu predugovornih informacija utvrđenih u Direktivi 2011/83/EU, zadržavajući pritom zahtjev da trgovci potrošaču pružaju bitne informacije o glavnim obilježjima i cijeni mikrotransakcije. Trgovci koji nude mikrotransakcije također bi trebali dobiti izričit pristanak potrošača i potvrdu da su upoznati s gubitkom prava odustajanja ako se mikrotransakcija izvrši odmah.

(9) Direktiva 2011/83/EU uključuje obveze informiranja o politici trgovca za rješavanje pritužbi, pomoći potrošaču nakon prodaje, uslugama i komercijalnim jamstvima nakon prodaje, kodeksima ponašanja i mehanizmima izvansudskog rješavanja reklamacija i obeštećenja ako su takve mogućnosti dostupne. Kad trgovci nude te mogućnosti dobrovoljno kako bi promicali svoje proizvode, imaju tržišno utemeljene poticaje za informiranje potrošača o njihovu postojanju i glavnim značajkama, a da pritom nije potrebno zakonski propisati pružanje takvih informacija. Neke od tih obveza informiranja preklapaju se i sa sličnim obvezama iz drugog zakonodavstva Unije, odnosno Direktive 2013/11/EU Europskog parlamenta i Vijeća[12], u kojoj se utvrđuju posebne obveze trgovaca u pogledu informiranja o mehanizmima za izvansudske

[12] Direktiva 2013/11/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova i izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2009/22/EZ (Direktiva o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova) (SL L 165, 18.6.2013., str. 63., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/11/oj).

pritužbe i pravnu zaštitu, i Direktive (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća[13], u kojoj se utvrđuju obveze informiranja o komercijalnim jamstvima. Stoga je primjereno ukloniti te obveze informiranja iz Direktive 2011/83/EU kako bi se pojednostavnio regulatorni okvir.

(10) Direktivom 2011/83/EU zabranjuje se nepravedan dizajn internetskog sučelja u ugovorima o financijskim uslugama sklopljenima na daljinu. Uredbom (EU).../... [*unijeti broj Akta o digitalnoj pravednosti*] uvode se horizontalna pravila o nepravednom dizajnu internetskih sučelja koja se primjenjuju i na ugovore o financijskim uslugama sklopljene na daljinu. Kako bi se izbjeglo udvostručavanje pravila, iz Direktive 2011/83/EU trebalo bi ukloniti relevantnu odredbu i upućivanja na nju.

(11) Direktiva 2011/83/EU obvezuje trgovce koji nude sklapanje ugovora putem internetskog sučelja da osiguraju da potrošači mogu odustati od ugovora pomoću funkcije odustajanja putem interneta. Uredbom (EU) .../... [*unijeti broj Akta o digitalnoj pravednosti*] uvode se horizontalna pravila o pravednom dizajnu sučelja, uključujući obvezu trgovaca da osiguraju internetsku funkciju za ostvarivanje prava odustajanja i raskida ugovora. Kako bi se izbjeglo udvostručavanje pravila, iz Direktive 2011/83/EU trebalo bi ukloniti odredbu o funkciji odustajanja i upućivanja na nju.

(12) Direktiva 2011/83/EU državama članicama omogućuje uvođenje dodatnih obveza informiranja za pružatelje internetskih platformi za trgovanje. U Uredbi (EU) 2022/2065 Europskog parlamenta i Vijeća[14] utvrđuju se horizontalne potpuno usklađene obveze informiranja za pružatelje internetskih platformi za trgovanje. U skladu s tom uredbom države članice ne bi trebale donositi niti zadržavati dodatne nacionalne zahtjeve koji se odnose na pitanja obuhvaćena njezinim područjem primjene. Kako bi se osigurala dosljednost, iz Direktive 2011/83/EU trebalo bi ukloniti relevantnu odredbu i upućivanja na nju.

(13) Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća[15] štiti pretplatnike i korisnike elektroničkih komunikacijskih usluga od neželjenih poruka za potrebe izravnog marketinga. Ta je zaštita vrlo važna za potrošače i uključuje se u Uredbu (EU) [*unijeti broj Akta o digitalnoj pravednosti*]. Kako bi se izbjeglo udvostručavanje pravila u Aktu o digitalnoj pravednosti i Direktivi 2002/58/EZ, potrebno je izmijeniti Direktivu 2002/58/EZ kako bi se isključila primjena njezinih pravila o neželjenim porukama u odnosima poduzeća i potrošača.

(14) Direktive 2011/83/EU i 2002/58/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.

(15) S obzirom na to da cilj ove Direktive, odnosno pojednostavnjenje prava Unije o zaštiti potrošača, ne mogu dostatno ostvariti pojedinačne države članice, nego se zbog prirode problema koji se javlja u cijeloj Uniji on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u

---

13 Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (SL L 136, 22.5.2019., str. 28., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/771/oj).

14 Uredba (EU) 2022/2065 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga i izmjeni Direktive 2000/31/EZ (Akt o digitalnim uslugama) (SL L 277, 27.10.2022., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

15 Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL L 201, 31.7.2002., str. 37., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 2011/83/EU

Direktiva 2011/83/EU mijenja se kako slijedi:

(1) članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (12) zamjenjuje se sljedećim:

„(12) „financijska usluga” znači svaka usluga bankovne, kreditne, osiguravajuće, osobno mirovinske, investicijske ili platežne naravi, uključujući usluge povezane s kriptoimovinom;”;

(b) dodaje se sljedeća točka:

„(22) „mikrotransakcija” znači ugovor o isporuci digitalnog sadržaja koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka:

(a) koji je sklopljen u okviru postojećeg ugovora o digitalnim uslugama između istog trgovca i istog potrošača;

(b) koji je neodvojivo povezan s izvršenjem te digitalne usluge jer pruža dodatni sadržaj ili značajke; i

(c) za koji plaćanje koje treba izvršiti potrošač ne premašuje 50 EUR ili protuvrijednost tog iznosa u virtualnoj valuti koju upotrebljava trgovac.”;

(2) u članku 3. stavku 1.b prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„U slučaju ugovora na daljinu sklopljenih između trgovca i potrošača radi pružanja financijskih usluga primjenjuju se samo članci 1. i 2., članak 3. stavci 2., 5. i 6., članak 4., članak 6.a, članak 8. stavak 6., članci od 16.a do 16.d, članak 19., članci od 21. do 23., članak 24. stavci 1. i 6., članci od 25. do 27. i članak 29.”;

(3) u članku 5. stavku 1. točka (ec) briše se;

(4) članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. točke (g) i (h) zamjenjuju se sljedećim:

„(g) načine plaćanja, isporuke, uključujući isporuku prihvatljivu za okoliš ako je dostupna, izvršenje, rok do kojeg se trgovac obvezuje isporučiti robu ili izvršiti usluge;

(h) kad postoji pravo odustajanja, uvjete, rok i postupke za ostvarivanje tog prava u skladu s člankom 11. stavkom 1., kao i uzorak obrasca za odustajanje utvrđen u Prilogu I. dijelu B i, ako je to primjenjivo, informacije o postojanju i mjestu gdje se nalazi funkcija odustajanja iz članka [*unijeti broj članka o funkciji odustajanja*] Uredbe (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća * [*unijeti broj Akta o digitalnoj pravednosti*], osim ako je prije sklapanja ugovora o isporuci digitalnog sadržaja koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču

podataka potrošač pristao započeti s izvršenjem ugovora odmah nakon sklapanja ugovora u skladu s člankom 16. prvim stavkom točkom (m).”

---

* Uredba (EU) …/… Europskog parlamenta i Vijeća (SL...ELI...).”;

ii. točka (j) zamjenjuje se sljedećim:

„(j) da je, ako potrošač ostvaruje pravo odustajanja nakon što je podnio zahtjev u skladu s člankom 7. stavkom 3. ili člankom 8. stavkom 8., potrošač obvezan platiti trgovcu opravdane troškove u skladu s člankom 14. stavkom 3. ili da je, u slučaju ugovora o digitalnim uslugama koji se sastoji od pretplate na pristup audiosadržaju i videosadržaju, ako potrošač ostvaruje pravo odustajanja na temelju članka 9. stavka 1.b, potrošač obvezan platiti trgovcu prosječnu cijenu usluge za jedan mjesec izračunanu na temelju punog trajanja ugovora;”;

iii. točke (m), (n) i (t) brišu se;

iv. dodaje se sljedeći podstavak:

„Odstupajući od prvog podstavka, u slučaju mikrotransakcija trgovac potrošaču pruža informacije iz prvog podstavka točaka (a) i (e).”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Informacije iz stavka 1. točaka (h), (i) i (j) ovog članka mogu se pružiti tako da se ispuni uzorak uputa o odustajanju naveden u Prilogu I. dijelu A. Smatra se da je trgovac ispunio obveze informiranja utvrđene u stavku 1. točkama (h), (i) i (j) ovog članka ako je obrazac s uzorkom uputa točno popunio i dostavio potrošaču. Upućivanja na rok za odustajanje od 14 dana u uzorku uputa o odustajanju navedenom u Prilogu I. dijelu A zamjenjuju se upućivanjima na rok za odustajanje od 30 dana u slučajevima kad su države članice donijele pravila u skladu s člankom 9. stavkom 1.a ili upućivanjima na rok za odustajanje od mjesec dana za ugovore o digitalnim uslugama koji se sastoje od pretplate za pristup audiosadržaju i videosadržaju tijekom razdoblja iz članka 9. stavka 1.b.”;

(5) u članku 6.a stavak 2. briše se;

(6) članak 8. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako ugovorom na daljinu koji se sklapa elektroničkim sredstvom potrošač preuzima obvezu plaćanja, trgovac potrošaču jasno i na uočljiv način daje na znanje, i to neposredno prije nego što potrošač pošalje svoju narudžbu, informacije predviđene u članku 6. stavku 1. točkama (a), (e), (la), (o) i (p), a u slučaju mikrotransakcija informacije predviđene u članku 6. stavku 1. točkama (a) i (e)”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ako se ugovor sklapa putem sredstva daljinske komunikacije koje za prikazivanje informacija omogućuje ograničeni prostor ili vrijeme, trgovac na tom konkretnom sredstvu ili putem njega prije sklapanja takvog ugovora pruža barem predugovorne informacije utvrđene u članku 6. stavku 1. točkama (a), (b), (e), (h) i (o), osim uzorka obrasca za odustajanje utvrđenog u Prilogu I. dijelu B na koji se upućuje u točki (h). Ostale informacije iz članka 6. stavka 1., uključujući uzorak obrasca za odustajanje, trgovac mora pružiti potrošaču na primjeren način u skladu sa stavkom 1. ovog članka. U slučaju mikrotransakcija trgovac na takvom sredstvu

daljinske komunikacije ili putem njega prije sklapanja ugovora pruža informacije utvrđene u članku 6. stavku 1. točkama (a) i (e).”;

(c) u stavku 7. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„7. Trgovac dostavlja potrošaču potvrdu sklopljenog ugovora na trajnom nosaču podataka u razumnom roku nakon sklapanja ugovora na daljinu, a najkasnije u trenutku isporuke robe ili prije nego što započne izvršavanje usluge ili isporuka digitalnog sadržaja koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka. Ta potvrda uključuje:”;

(7) članak 9. mijenja se kako slijedi:

(a) iza stavka 1.a umeće se sljedeći stavak:

„1.b Odstupajući od stavka 1. ovog članka, u slučaju ugovora o digitalnim uslugama koji se sastoje od pretplate za pristup audiosadržaju i videosadržaju tijekom određenog razdoblja, ako je potrošač izričito zatražio da izvršenje ugovora započne odmah nakon sklapanja ugovora, potrošač ima rok od mjesec dana da odustane od ugovora na daljinu ili ugovora sklopljenog izvan poslovnih prostorija, a da za to ne navede nikakav razlog i da ne snosi troškove osim troškova predviđenih u članku 14.”;

(b) u stavku 2. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ne dovodeći u pitanje članak 10., rok za odustajanje iz stavka 1. ovog članka istječe nakon 14 dana, odnosno, u slučajevima kad su države članice donijele pravila u skladu sa stavkom 1.a ovog članka, nakon 30 dana od ili, za ugovore iz stavka 1.b ovog članka, mjesec dana od:”;

(8) članak 11.a briše se;

(9) članak 12. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 12.

Učinci odustajanja

1. Ostvarenjem prava odustajanja prestaju obveze stranaka da:

(a) izvrše ugovor na daljinu ili ugovor sklopljen izvan poslovnih prostorija; ili

(b) u slučajevima kad je potrošač dao ponudu, sklope ugovor na daljinu ili izvan poslovnih prostorija.

2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, ako potrošač ostvaruje pravo odustajanja od ugovora o digitalnim uslugama koji se sastoji od pretplate za pristup audiosadržaju i videosadržaju tijekom određenog razdoblja u skladu s člankom 9. stavkom 1.b, trgovac izvršava ugovor do kraja početnog jednomjesečnog razdoblja.”;

(10) u članku 14. iza stavka 3. umeće se sljedeći stavak:

„3.a Odstupajući od stavaka 2.a i 3. ovog članka, ako potrošač ostvaruje pravo odustajanja od ugovora o digitalnim uslugama koji se sastoji od pretplate za pristup audiosadržaju i videosadržaju tijekom određenog razdoblja u skladu s člankom 9. stavkom 1.b, potrošač plaća trgovcu prosječnu cijenu usluge za jedan mjesec utvrđenu u ugovoru i izračunanu na temelju punog trajanja ugovora.”;

(11) u članku 16.a stavku 1. točka (s) zamjenjuje se sljedećim:

„(s) praktične upute i postupke za ostvarivanje prava odustajanja u skladu s člankom 16.b stavkom 1., u kojima se navodi, među ostalim, telefonski broj i adresa e-pošte trgovca ili pojedinosti o drugim sredstvima komunikacije relevantnima za slanje izjave o odustajanju te, za ugovore o financijskim uslugama sklopljene putem internetskog sučelja, informacije o postojanju i mjestu gdje se nalazi funkcija odustajanja iz članka [*unijeti broj članka o funkciji odustajanja*] Uredbe (EU) .../... [*unijeti broj Akta o digitalnoj pravednosti*].”;

(12) članak 16.e briše se;

(13) u članku 29. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako se država članica koristi nekom od regulatornih mogućnosti iz članka 3. stavka 4., članka 6. stavaka 7. i 8., članka 7. stavka 4., članka 8. stavka 6., članka 9. stavaka 1.a i 3., članka 16. drugog i trećeg stavka, članka 16.a stavaka 2. i 9. i članka 16.b stavka 7., ona o tome obavješćuje Komisiju do 19. prosinca 2025., kao i o svim naknadnim izmjenama.”;

(14) u Prilogu I. dijelu A točka [6.] u odjeljku „Upute za popunjavanje” zamjenjuje se sljedećim:

„[6] U slučaju ugovora za pružanje usluga ili isporuku vode, plina ili električne energije koji se ne nude za prodaju u ograničenom obujmu ili određenoj količini, ili centralnog grijanja, umetnite sljedeće: „Ako ste zatražili da izvršavanje usluge ili isporuka vode / plina / električne energije / centralnog grijanja [*nepotrebno izbrisati*] započne tijekom roka za odustajanje, dužni ste nam platiti iznos koji je razmjeran onome što je isporučeno do trenutka kad ste nas obavijestili o svojem odustajanju od ovog ugovora, u odnosu na puno pokriće ugovora / dužni ste nam platiti prosječnu naknadu za jedan mjesec vaše pretplate [*nepotrebno izbrisati*].”.

Članak 2.

Izmjene Direktive 2002/58/EZ

U članku 13. dodaje se stavak 7.:

„7. Ovaj se članak ne primjenjuje na trgovce koji upućuju neželjene poruke za potrebe izravnog marketinga korisnicima ili pretplatnicima koji su potrošači.”.

Članak 3.

1. Države članice najkasnije do [12 mjeseci od stupanja na snagu] donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

   One primjenjuju te odredbe od [12 mjeseci od stupanja na snagu].

   Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 4.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 5.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednica	*Predsjednik*